

lov, som har fuld Gyldighed i Danmarks Rige, at indføre en Valgretscesus, og derfor mener jeg, at det er underligt, naar man i dette Lovforslag, som er blevet anbefalet af den ærede Forslagsstiller for Høbet Amt. 2den Valgfreds, har givet en Valgretscesus af en saadan Udvidelse, at der endog derved faaes en dobbelt Valgret, og at denne Valgretscesus er af en saadan Bessaffenhed, at den vil komme til at udelukke en meget betydelig Deel af dem, der efter de Anordninger, som man nu ikke finder svarende til Tilstanden, dog i længere Tid have været i udelukkende Besiddelse af Valgret til hele Communeraaedet. Det blev saaledes ved Forhandlingerne i Landsthinget deroim oplyst, at der af Bostedende paa Landet, der havde selvstændig Bolig og Familie, vilde være 278,000, og naar fra disse drages dem, der paa Grund af Understøttelse af Fattigvæsenet udelukkes og som antages at udgjøre 26,000, vil der omtrent blive 252,000 tilbage, hvoraf $\frac{1}{5}$ altsaa udgjør lidt over 50,000, medens som bekendt de Steder i Danmark, hvis Tilliggende er over een Td. Hørforn, er circa 68,000. Efter den bestaaende Communalanordning af 13 Aug. 1841 have, som bekendt, alle de, der have 1 Td. Hørforn, Ret til at besætte alle Pladser i Communeraaedet, som besættes ved Valg. Skulde nu $\frac{1}{5}$ af de meest Besattede af de foran Anførte, de 50,000, udøve en særegen Valgret for den større Halvdeel, da udelukkes derved 18,000 af dem, som tidligere ene havde Ret til at besætte alle Pladser. Jeg finder, at det er Noget, der ikke er rigtigt. En saadan dobbelt Valgret, hvorefter først Alle deelstager i Valg paa en vis Halvdeel og senere $\frac{1}{5}$ alene udøve Valgretten for den anden, større Halvdeel, er mig heller ikke bekendt at existere noget andet Sted. Men jeg troer desuden ikke, at man kan sige, at det er en fuld Betyggelse, selv om man forresten fandt sig opfordret til at gaae ind paa denne Uregelmæssighed; thi det er ganske, som den daværende Indenrigsminister i Landsthinget bemærkede, at, hvad der her skal varetages, det er Statteydernes Ret, og derfor erkjendte man det Billige og Retfærdige i, at man ikke blev staaende ved det, man ellers kalder den almindelige Valgret, men, at det kun var dem, som ved selv

at have svaret Afgiften til Communen, godtgjorde, at de vare nærmere knyttede til den, der skulde have Deel i Communevalgene. Men jeg troer dog ikke, at man kan sige, at man varetager Statteydernes Ret ved at dele dem i to store Halvdele, saaledes at en enkelt Stemme, der enten hæder til den ene eller den anden Side, kan gjøre Udslaget; thi det er dog vistnok bekiendt, at den langt større Mængde af Communens Beboere forholdsvis kun udreder en ubetydelig Deel af det Beløb, der udkræves i de forskjellige Communer. Er det altsaa Hensynet til Statteydernes Ret, man vil varetage, da bør vel ogsaa deres Repræsentation være noget større, naar de skulle vide sig fuldkommen betryggede; thi ellers vilde det let kunne see, at tilfældige Omstændigheder kunde forhindre Gen, som har en større Bedrift, fra at være tilstede i et saadant Communeraad, hvorved han og de, der vare stillede lige med ham, tabte den Indflydelse paa Afgjørelsen af Sagerne, som man dog erkjendte, at de vare fuldkommen berettigede til at nyde godt af. Det vilde være saa meget mere fornødent, synes mig, at forøge Antallet af Repræsentanter for de høiere Besattede, dersom man, saaledes som jeg antydede tidligere for mit Vedkommende, ikke ønsker, at Noget, enten ved Embedsstilling eller Fødsel, skal have nogen Ret til at tage Sæde i Communeraadene; thi man har — med eller uden Grund, det vedkommer ikke Sagen her, — dog troet i disse at have et mere konservativt Element. Jeg skulde derfor saaledes hælde til den Anskuelse, at Antallet af de Medlemmer, der bære den større Deel af Communens Byrder, maatte være større end een mere end den anden Halvdeel, og at der for dem udkrævedes en Valgbarhedseenhed. Jeg troer, at denne Opfatning staaer mere i Samklang med Grundloven; thi, hvad man har villet indføre her, skulde slutte sig til den Ordning af Folkerepræsentationen, man har igjennem Landsthinget og Folkethinget. Valgretten i Communen vilde da komme i Overensstemmelse med de samme Regler, som gjælde for Valgene til Folkethinget, men derhos ville for et vist Antal Medlemmer af Communeraaedet Valgerne være bundne til dem, der, som de større